

УКРАЇНА І ЄС: ПОЛІТИЧНІ ПЕРСПЕКТИВИ

Т. Авраменко

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

У 2022 році Україна зіштовхнулася з рядом випробувань, що були спричинені початком повномасштабного вторгнення Російської Федерації в Україну. Проте це не стало причиною зупинки євроінтеграційних процесів в Україні. Можна припустити, що саме ці події навіть пришвидшили процес євроінтеграції.

Україна подала офіційну заявку на членство в Європейському Союзі 28 лютого 2022 року. Процес набуття статусу кандидата вимагав заповнення опитувальника, що був необхідним для переходу на наступний етап євроінтеграції. Опитувальник був заповнений в досить короткі терміни, результатом чого стало набуття статусу кандидата на членство в Європейському Союзі 23 червня 2022 року. Подальший рух до набуття членства був би неможливим без виконання семи рекомендацій від Європейської Комісії. 3 лютого відбувся саміт Україна – ЄС, де Україна продемонструвала власні досягнення з реалізації цілей, що є необхідними для набуття членства в Європейському Союзі. Реформаторські зусилля України були позитивно оцінені, внаслідок чого наша країна повинна виконувати подальші вимоги комісії [1]. Крім того, Центр Разумкова провів у лютому 2023 року Круглий стіл з темою «Україна на шляху до ЄС: реалії і перспективи». Велика кількість урядовців, науковців, незалежних експертів та дипломатів брали участь у дискусії. Основна увага приділялась проблемам, викликам і реальному становищу євроінтеграції в таких специфічних умовах як війна. Також виносилося питання про отримання статусу кандидата і початок власне самих переговорів про вступ України до Європейського Союзу. Проте великий акцент робився саме на подальші перспективи розвитку Києва і Брюсселя в сучасних умовах.

Процес вступу України до Європейського Союзу має багатогранне значення для розвитку країни. Зокрема, особлива увага приділяється політичному аспекту [2]. В контексті цього доцільно розглядати політичні перспективи вступу України до Європейського Союзу. Саме дослідження політичних перспектив дає змогу виокремити декілька найбільш важливих напрямків, з якими пов'язані зусилля України на шляху здобуття членства в ЄС. Перш за все, слід розглянути питання правових реформ. Одним з найважливіших векторів реформування є правова система. Основною метою є максимальне наближення національного законодавства до встановлених

європейських стандартів. Прямим проявом реформування правової системи України є підвищення незалежності судової системи, проведення заходів боротьби з корупцією, модернізація законодавства відповідно до сучасних обставин та зміцнення підтримки та захисту прав людини.

Також інституційні реформи мають місце як один із засобів здобуття членства в Європейському Союзі, так і один з результатів цього процесу [3]. Зусилля України загалом зосереджені на посиленні демократичних інституцій. Питання інституційної реформи є особливо гострим в контексті боротьби з корупцією. Цей процес характерний створенням окремих незалежних органів контролю та підвищенням прозорості всього управління. Однією з перспектив проведення такої роботи є значне посилення позицій громадського сектору в контексті боротьби з корупцією як надзвичайно болючою проблемою для України є залучення до контролю за управлінням недержавних організацій.

Окремої уваги як однієї з перспектив заслуговують саме економічні реформи. Це обґрунтовується тим, що ринкова економіка України також потребує європейської стандартизації. Зокрема, це має проявлятися в лібералізації ринків, покращення загального клімату для ведення бізнесу та в підтримці останнього зі сторони держави. В цьому контексті особливо актуальними є проблема захисту інтелектуальної власності і постійного залучення іноземних інвестицій для подальшого розвитку.

Важливою складовою політичних перспектив як таких є проведення адміністративних реформ. Зусилля України зосереджені на створенні умов для більш ефективного управління державним апаратом у відповідності до європейських стандартів. Процес характеризується введенням спрощених бюрократичних процедур та створення електронного урядування. Такий підхід відкриває більш широкий доступ кожному громадянину для отримання послуг з можливістю економії часу. Також адміністративні реформи підвищують рівень прозорості та забезпечують відповідальність в управлінському апараті. Крім того, вже тривалий час спостерігається активна співпраця України з європейськими агентствами і інституціями з однією головною метою – адаптацією показників України до європейських стандартів. Цей процес чітко простежується вже зараз в активній участі України в ініціативах Європейського Союзу, обміні досвідом з приводу конкретних питань. На фоні цього Україна регулярно приймає європейські нормативно правові акти для покращення власного законодавства.

Україна реалізувала досить багато завдань на шляху набуття членства в Європейському Союзі. На даний момент перед нашою державою все ж залишаються аспекти, які потребують уваги та подальшої реалізації на практиці. Проте цей процес позитивно впливає на правову та економічну ситуацію в Україні вже зараз. Практика показує, що Україна отримала та продовжить

отримувати позитивний досвід та результати на шляху євроінтеграції. Не дивлячись на це, можна зробити висновок, що європейська інтеграція є незавершеним процесом і ми не можемо чітко стверджувати про строки набуття членства в Європейському Союзі.

Список використаних джерел

1. Спільна заява за підсумками 24-го саміту Україна–ЄС. Офіційне інтернет-представництво Президента України Володимира Зеленського: веб-сайт. URL: <https://www.president.gov.ua/news/spilna-zayava-za-pidsumkami-24-go-samitu-ukrayina-yes-80765>
2. Дудкевич В.І. Процесінтеграції України до Європейського Союзу в контексті суперечностей внутрішньо європейсько горозвитку. Політичні проблеми міжнародних систем та глобального розвитку. 2021.
3. Актуальні проблеми європейської та євроатлантичної інтеграції України : зб. матеріалів XIX наук.-практ. конф. / за заг. ред. Л. Л. Прокопенка. Дніпро: НТУ ДП, 2022. (дата звернення: 26.04.2024).